

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „HALLOUMAKI” – zgłoszenie nr 18 126 405

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2022 r. w sprawie R 19/2022-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed EUIPO własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, dokonując błędnej interpretacji usług objętych zakwestionowanym znakiem towarowym;
- Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, nie uznając, że konsumenci i odbiorcy profesjonalni mogą dostrzec związek pomiędzy wskazanymi usługami a wskazanymi towarami.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Veritas/Komisja

(Sprawa T-602/22)

(2022/C 432/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Veneziana Energia Risorse Idriche Territorio Ambiente Servizi SpA (Veritas) (Wenecja, Włochy)
(przedstawiciel: adwokat A. Pasqualin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- w ramach środków organizacji postępowania, o:
 - nakazanie przedstawienia dokumentu, którego ujawnienia odmówiono (pismo wysłane w dniu 17 października 2019 r. przez organy włoskie w ramach procedury EU Pilot 9456/19/TAXUD);
 - uzyskanie odpowiedzi – wraz z odpowiednimi załącznikami – organów włoskich, o której to odpowiedzi jest mowa na stronach 2 i 3 zaskarżonej decyzji;
 - zarządzenie wszelkich innych ewentualnych środków organizacji postępowania uznanych za użyteczne dla sprawy;
- co do istoty, o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej – Sekretariatu Generalnego z dnia 15 lipca 2022 r., w której to decyzji odmówiono spółce Veritas S.p.A. dostępu do pisma wysłanego w dniu 17 października 2019 r. przez organy włoskie w ramach procedury EU Pilot 9456/19/TAXUD, oraz o udzielenie skarżącej wnioskowanego dostępu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i braku uzasadnienia w odniesieniu do norm proceduralnych zawartych w art. 4 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Wewnętrzna sprzeczność.

- Skarżąca twierdzi w tym względzie, że w zaskarżonym akcie oparto odmowę udzielenia dostępu na rekonstrukcji, która bez jakiegokolwiek uzasadnienia przeczy pierwotnej odpowiedzi instytucji w odniesieniu do okoliczności, że władze włoskie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
- Naruszenie prawa, brak uzasadnienia i wewnętrzna sprzeczność między dokumentami postępowania powodują wadliwość przedmiotowego aktu, co uniemożliwia weryfikację zgodności z prawem przebiegu postępowania w odniesieniu do zastosowanych norm i dokonanych ocen, a tym samym powoduje, że odmowa udzielenia dostępu nie została uzasadniona w zrozumiały sposób.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i nadużycia władzy w związku z brakiem uzasadnienia/niewystarczającym uzasadnieniem oraz brakiem odpowiedniego dochodzenia.

- W zaskarżonej decyzji odmówiono udzielenia dostępu w związku z wyjątkiem, o którym mowa w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, lecz w niniejszym przypadku uzasadnienie jest jedynie pozorne.
- Z naruszeniem prawa odmówiono udzielenia dostępu do wnioskowanego dokumentu bez wyjaśnienia, w jaki sposób mogłoby to naruszyć ochronę postępowania sądowego, ani nie wykazano, że ryzyko szkody jest rozsądnie przewidywalne, a nie tylko hipotetyczne, przy czym nie wskazano, do jakiego krajowego postępowania sądowego odnosi się decyzja.
- Nie wyjaśniono, dlaczego ujawnienie dokumentu spółce Veritas miałoby zagrozić zasadzie równości broni w nieokreślonym bliżej postępowaniu sądowym, w którym spółka Veritas nie została nawet wskazana jako strona.
- W decyzji brakuje odpowiedniego stwierdzenia co do istnienia „należycie uzasadnionego” sprzeciwu państwa członkowskiego, które sprzeciwia się ujawnieniu dokumentu, oraz co do rzeczywistego istnienia konieczności ochrony, o której mowa w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2022 r. – Société du Tour de France/EUIPO – FitX (TOUR DE X)

(Sprawa T-604/22)

(2022/C 432/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Société du Tour de France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i S. Vandezande)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: FitX Beteiligungs GmbH (Essen, Niemcy)